

besvare det Spørgsmaal for mit eget Vedkommende, da jeg i Aaret 1920 overtog Finanserne, maatte jeg besvare det med et afgjort Nej, for der var en saadan Mængde store Udgiftslove, som endnu ikke var kommet til Udførelse, og som vilde komme til at betyngte kommende Finansaar i saa høj Grad, at det var umuligt at opstille et Budget med Balance. Men Spørgsmaalet er jo, om Forholdet nu var saaledes, at det nu kunde ske, og dette Spørgsmaal har den højtærede Finansminister i Virkeligheden besvaret med ja, idet Ministeren paa det Spørgsmaal, om han nu ogsaa mente, Balancen var sikret for det kommende Finansaar, har svaret, at det er Rigsdagens Sag at afgøre, hvorvidt det skal blive Tilfældet eller ikke; det vil altsaa sige — saaledes forklarede han det ogsaa bagefter —, at hvis Rigsdagen ikke føjer nye Udgifter til, og hvis Rigsdagen ikke stryger indvundne Besparelser, saa mener den højtærede Finansminister, at Balancen kan holde. Naar dette er Tilfældet, saa er Spørgsmaalet besvaret, det Spørgsmaal, som er det afgørende og vigtige: Er den finanspolitiske Tilstand saaledes, at der med Rette kan opstilles et Budget med Balance og Balancen kan holde?

Ministeren sagde, at det var Rigsdagens Sag at afgøre, om Balancen kunde holde eller ikke, fordi det var Rigsdagen, der skulde afgøre, hvilke Udgifter der skal optages paa Budgettet. Jeg maa sige, at den højtærede Finansminister her har været alt for beskeden paa Ministeriets Vegne, idet han vilde sige, det hele laa paa Rigsdagen, for det er dog Regeringen, som er den ledende, og det er Regeringen, som vil have et Hovedansvar med Hensyn til, om der kommer saa store nye Udgifter, at det bliver umuligt at holde Balancen paa dette Budget.

Jeg vil for mit Vedkommende besvare Spørgsmaalet saadan: Jo, Budgettet kan holde, men det kan kun holde paa visse Betingelser, og disse Betingelser er da, at der maa finde en Fortsættelse Sted af de Besparelsesbestræbelser, som uafbrudt er udfoldet fra det foregaaende Ministeriums Side, man maa bevare den mildertidige Luksustoldlov, som udløber med Juni 1925, og man maa desuden, hvad der er det vigtigste af det hele, undgaa store nye Udgiftslove. Under disse 3 Forudsætninger tror jeg, at Budgettet vil kunne holde. Man maa nemlig erindre, hvad jeg ikke synes, at alle ærede Talere har haft Opmærksomheden tilstrækkelig henvendt paa, at den højtærede Finansminister har en Margin

paa sit Budget, nemlig den Margin, som ligger i, at han som Følge af, at Luksustoldloven udløber med Udgangen af Juni 1925, kun har kunnet opføre Indtægterne for denne Lov for første Kvartal. Han har altsaa, hvis han vil opretholde Luksustolden, en Margin paa efter hans egen Regning ca. en halv Snes Millioner Kroner, som maa lægges til det Overskud, der allerede er paa Budgettet paa Driftsparagrafferne. Og jeg mener, at med denne Margin maa Budgettet kunne holde, for vel vil der blive flere Udgifter, end der er opført paa Budgettet, det er ganske uundgaaeligt, men der vil ogsaa kunne finde Besparelser Sted, som den højtærede Minister selv har angivet, og der vil være den sædvanlige Besparelse ved, at anslaaede Udgifter ikke kommer til Udgift. Det er en ret betydelig Nedgang i Udgifterne, der altid fremkommer paa denne Maade, og den vil ogsaa fremkomme her. Endelig vil man saa derudover have de ca. 10 Mill. Kr. mere Indtægt end paa-regnet, forudsat at man opretholder Luksustolden. Af disse Grunde mener jeg altsaa, at Balancen vil kunne holde.

Jeg paapegede allerede, da jeg første Gang havde Ordet, som Betingelse for Balancens Gennemførelse ikke blot Luksustoldens Opretholdelse, men ogsaa, at man undgaar en Forøgelse af Konjunkturtillæget. Som jeg nævnte, er Konjunkturtillæget jo opført paa Budgettet med, hvad det er i de sidste Maaneder efter den gældende Lovordning, og en afgørende Betingelse for, at Budgettet kan holde, er naturligvis, at dette ikke forøges. Jeg fik ikke noget Svar paa, hvorledes Ministeriets Stilling er til disse to afgørende Punkter, hvoraf det vil afhænge, om Budgettet vil kunne holde eller ikke. — Altsaa, Budgettet kan holde, naar visse Betingelser opfyldes.

Naar man saa igen spørger mig, om jeg tror, at disse Betingelser vil opfyldes, saa forvandler Forhaabningsfuldheden sig til en mere bekymret Sindsstemning, for jeg tror jo ikke, at det højtærede Ministerium efter de uhyre Valgløfter, de har udstedt under Agitationen forud for sidste Valg, vil kunne undgaa at tilstræbe saa store nye Udgifter, at Balancen, hvis det faar sin Villie, vil gaa fløjten. Men det beror paa Ministeriet selv, om Balancen skal holde eller ikke.

Den højtærede Finansminister fremkom med en Bemærkning til min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som denne ganske sikkert selv vil besvare, men jeg skal dog gøre en ganske enkelt Bemærkning til den. Den højtærede Finansminister sagde, at den store